

Sygn. akt III AUa 800/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Pasek
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja SO del. do SA Jacek Chaciński (spr.)
Protokolant: st. prot. sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2019 r. w Lublinie

sprawy J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji J. C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 29 czerwca 2018 r. sygn. akt IV U 271/18

oddala apelację.

Jacek Chaciński Małgorzata Pasek Elżbieta Czaja

Sygn. akt: III AUa 800/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie J. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 26 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych.

Ubezpieczony J. C., ur. (...) jest uprawniony do emerytury na mocy decyzji z dnia 13 kwietnia 2005r. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 13 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 11 lat i 9 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Wśród okresów zaliczonych do pracy w gospodarstwie rolnym znajduje się okres od dnia 29 września 1963r. do dnia 30 czerwca 1077r. Po przyznaniu ubezpieczonemu prawa do emerytury nie kontynuował on

zatrudnienia, a także nie podlegał innemu ubezpieczeniu społecznemu. W dniu 9 listopada 2017r. ubezpieczony, w imieniu którego działał profesjonalny pełnomocnik złożył wniosek do ZUS o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego. Wniosek ten wypełniony na formularzu nie precyzował podstawy faktycznej ponownego obliczenia emerytury. Zawierał jedynie skreślone rubryki „doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed przyznaniem świadczenia”. Pozwany organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 26 stycznia 2018r. odmówił prawa do przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że dokumentacja zawarta w aktach sprawy nie spełnia warunków do ponownego ustalenia wysokości emerytury. Organ rentowy przyjął, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego J. C. nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego oraz wystąpił z wnioskiem o emeryturę przed 31 grudnia 2008r. Do wniosku nie dołączył nowych dokumentów dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych przed przyznaniem, świadczenia.

Na rozprawie ubezpieczony podał w swoich wyjaśnienia, że jego zdaniem powinien emeryturę otrzymać w wieku 55 lat. Sąd zobowiązał profesjonalnego pełnomocnika ubezpieczonego do sprecyzowania zarzutów wobec zaskarżonej decyzji. Pełnomocnik w piśmie procesowym podtrzymała swoje stanowisko i zarzuty wskazane w odwołaniu, tj. naruszenie przepisów prawa procesowego, mianowicie art. 77 § 1 w zw. z art. 7 kpa oraz art. 80 kpa, poprzez brak dogłębnego zbadania stanu faktycznego i nie przeprowadzenie postępowania dowodowego, które pozwoliłoby ustalić okres pracy ubezpieczonego. Autorka tego pisma procesowego domagała się wyliczenia kapitału stanowiącego podstawę obliczenia wysokości emerytury, a także twierdziła, że początkowa wysokość emerytury została wyliczona nieprawidłowo.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w odwołaniu, tj. nieuwzględnienia okresu pracy ubezpieczonego w rolnictwie od dnia 6 marca 1965r. do dnia 20 kwietnia 1971r. do wysokości emerytury Sąd stwierdził, iż zarzut ten jest bezpodstawny. Sąd wskazał, że z dokumentu znajdującego się w aktach emerytalnych wynika, jakie okresy składkowe zostały zaliczone do przyznania prawa do emerytury i do wyliczenia jej wysokości. Okres wskazany w odwołaniu wbrew twierdzeniom pełnomocnika ubezpieczonego został prawidłowo zaliczony, jako okres składkowy na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalno- rentowej w zw. z art. 56 tej samej ustawy. W ten sposób ubezpieczony osiągnął ustawowy próg wymagany art. 27 ust. 1 ustawy o FUS, tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. W ocenie Sądu niezrozumiałe są wywody pełnomocnika ubezpieczonego zawarte w odwołaniu dotyczące zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy w odniesieniu do ubezpieczeń społecznych. Powołany przepis bowiem, dotyczy uprawnień pracowników, natomiast nie przekłada się na kwestię związaną z podleganiem ubezpieczeniom społecznym pracowników. Podobnie niezrozumiałe są twierdzenia pełnomocnika ubezpieczonego zawarte w piśmie procesowym dotyczące kapitału do przeliczenia wysokości emerytury. Pełnomocnik nie sprecyzował, jaki kapitał miał na myśli. Sąd nadmieniał, iż gdyby chodziło pełnomocnikowi o naliczenie kapitału początkowego, to kwestia ta dotyczy wyłącznie osób urodzonych po 31 grudnia 1948r., natomiast ubezpieczony, jako osoba urodzona przed tą datą miał przyznane prawo do emerytury na innych zasadach. Zdaniem Sądu zarzuty dotyczące błędów w ustaleniach faktycznych i naruszenia określonych przepisów kpa są ogólnikowe i nie sposób się do nich odnieść.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie podlegało oddaleniu z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Z wyrokiem tym nie zgodzi się wnioskodawca. Wniósł apelację. Zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

- naruszenie art.55 a ust.1 w zw. z art.55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. poprzez jego niezastosowanie i nierozliczenie emerytury na podstawie reguł określonych w w/w przepisach;

- naruszenie art. 233 §1 k.p.c. poprzez:

a) brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego w sprawie i uznanie, że kapitał stanowiący podstawę wyliczenia emerytury ubezpieczonego został naliczony w sposób prawidłowy;

b)wybiórczą analizę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i pominięcie wniosków płynących z i dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy.

Mając na uwadze w/w zarzuty wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Wnioskodawca wniósł także o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania apelacyjnego według norm prawem przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Apelacyjny akceptuje ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu I instancji.

Bezzasadny jest zarzut naruszenia art 233 § 1 k.p.c. Nie został on w apelacji w żaden sposób uzasadniony. Nie sposób się zatem do niego merytorycznie odnieść. Autor apelacji formułując ten zarzut winien wskazać, jakich dowodów Sąd I instancji ni wziął pod uwagę bądź w stosunku do których dokonał oceny mającej cechy dowolności, wykraczającej poza zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Wskazanie w w/ zarzucie, że Sąd zaniechał wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego przez uznanie, że kapitał stanowiący podstawę naliczenia emerytury został naliczony w sposób prawidłowy świadczy o baku znajomości akt sprawy i treści decyzji stanowiących podstawę ustalenia prawa do emerytury i określenia jej wysokości.

Jak trafnie zauważył Sąd Okręgowy wnioskodawca ze względu na datę urodzenia nie miał ustalonego kapitału początkowego Jak wynika bowiem z art. 173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych kapitał początkowy ustala się dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r.

Nie jest także zasadny zarzut naruszenia art.55 a ust.1 w zw. z art.55 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art.26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art.53. Zgodnie zaś z art.55a ust.1 powyższej ustawy (obowiązującym od 1 maja 2015r.) przepis art.55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art.27.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że wnioskodawca po przyznaniu mu emerytury na mocy decyzji z dnia 13 kwietnia 2005 r. nie kontynuował zatrudnienia i nie podlegał ubezpieczeniom społecznym. W związku z powyższym w/w przepisy nie mają do niego zastosowania.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.